

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 26.2.2009
KOM(2008) 775 endelig/2

2008/0220 (CNS)

CORRIGENDUM

Annule et remplace le document COM(2008)775 final du 13.11.2008.
Concerne toutes les versions linguistiques.

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

**om forpligtelse for medlemsstaterne til at opretholde minimumslagre af mineralolie
og/eller mineralolieprodukter**

(forelagt af Kommissionen)

{SEC(2008) 2858}

{SEC(2008) 2859}

BEGRUNDELSE

BAGGRUNDEN FOR FORSLAGET

Begrundelse og formål

Det Europæiske Råd understregede i marts 2007 nødvendigheden af at forbedre forsyningsikkerheden for hele Den Europæiske Union og for den enkelte medlemsstat, navnlig ved at udvikle mere effektive krisehåndteringsmekanismer. Rådet fremhævede i den forbindelse, at det var nødvendigt at revidere EU's olieoplagringsmekanismer og henviste nærmere bestemt til, at olien skulle være tilgængelig i tilfælde af krise og understregede komplementariteten med Det Internationale Energiagenturs (IEA) krisemekanisme.

Mandatet fra Det Europæiske Råd bekræfter Kommissionens holdning, nemlig at svaghederne i den nuværende ordning bør afhjælpes. Selv om der indtil nu ikke har været nogen ordning i en medlemsstat, som ikke har kunnet levere tilstrækkelige mængder i tilfælde af krise og heller ikke er blevet anset for utilstrækkelig af f.eks. De Europæiske Fællesskabers Domstol, rejser antallet og arten af overtrædelsessager i særlige tilfælde alligevel tvivl om den nuværende praksis, især når der inddrages andre indirekte beviser på eventuelle uregelmæssigheder i den nuværende ordning, f.eks. gennem IEA og/eller Kommissionens aktiviteter og/eller evalueringer.

Navnlig afslører en analyse af den nuværende ordning mangler, der kan forhindre den i at fungere korrekt i tilfælde af forsyningsafbrydelse. Det er ikke sikkert, at de eksisterende ordninger kan garantere, at de lagre, der opbevares til nødsituationer, er helt disponible eller kan frigøres for at opfylde behovene. Den Europæiske Union råder heller ikke over samordnede interventionsprocedurer, hvilket i praksis gør det meget vanskeligt at træffe hurtige beslutninger og effektive foranstaltninger, som er afgørende i tilfælde af krise. En bedre tilpasning til IEA's internationalt anerkendte regler forekommer endvidere ønskelig, da det ville gøre det muligt at forbedre bidraget fra EU's lagre til IEA's indsats.

De pågældende mangler kan forhindre ordningen i at give de ønskede resultater i tilfælde af krise, hvilket risikerer at forårsage store skader på økonomien. I betragtning af den store rolle, olien spiller i moderne økonomier og samfund, ville de deraf følgende omkostninger blive enorme, hvilket konsekvensanalysen også viser. Under disse omstændigheder ville det være uansvarligt at afvente håndgribelige beviser.

Den nuværende ordning giver også anledning til snylteri, idet de medlemsstater, som måske har mindre pålidelige ordninger, kan læne sig op ad lande med solide aftaler. Ikke desto mindre gør denne situation det vanskeligere for hele EU at træffe forberedelser til nødsituationer.

Revisionens generelle formål er fortsat at styrke ordningen og samtidig optimere medlemsstaternes administrative forpligtelser. Beredskabsordningen skal i højere grad være i overensstemmelse med EU's behov, hvad angår kapaciteten til i givet fald at reagere effektivt og fuldstændig samordnet på olieforsyningsafbrydelser.

Generel baggrund

Mineralolie er EU's vigtigste energiressource. Økonomien er helt afhængig af en kontinuerlig og pålidelig forsyning af olie til en rimelig pris. På baggrund af den store og stigende afhængighed af import er forsyningsikkerhed af største vigtighed.

EU skal kunne kompensere for eller i det mindste reducere enhver negativ virkning af eventuelle forsyningsforstyrrelser. Erfaringerne viser, at ibrugtagning af oliesikkerhedslagre er den letteste og hurtigste metode til at bringe store mængder ekstra mineralolie eller

mineralolieprodukter til et underforsynet marked, hvilket nedbringer knapheden og de skadelige følger for økonomien.

De seneste år er risikoen for afbrydelse af olieforsyningen af flere årsager blevet større. Den aktuelle tendens på verdensplan og den interne udvikling i EU (successive udvidelser, gennemførelse af det indre marked, faldende indenlandsk produktion osv.) gør det nødvendigt at ajourføre EF-lovgivningen om oplagring, der blev indført for 40 år siden.

I 2002 foreslog Kommissionen et direktiv med det formål at øge den lagerbeholdning, hver medlemsstat skal opbevare, til 120 dage og give EU mulighed for at træffe beslutning om anvendelsen af disse reserver, ikke blot i tilfælde af krise, men også i tilfælde af en oplevet risiko, der kan forårsage en farlig omskiftelighed på markedet. Kommissionen trak sit forslag tilbage på grund af kraftig modstand fra Europa-Parlamentet og Rådet.

Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører

- Rådets direktiv 2006/67/EF af 24. juli 2006 om forpligtelse for medlemsstaterne til at opretholde minimumslagre af mineralolie og/eller mineralolieprodukter, EUT L 217 af 8.8.2006, s. 8.
- Rådets beslutning 68/416/EØF af 20. december 1968 om afslutning og gennemførelse af særlige mellemfolkelige aftaler om medlemsstaternes forpligtelse til at opretholde minimumslagre af mineralolie og/eller mineralolieprodukter, EFT L 308 af 23.12.1968, s. 19.
- Rådets direktiv 73/238/EØF af 24. juli 1973 om foranstaltninger, der kan mindske vanskelighederne ved forsyning med mineralolie og mineralolieprodukter, EFT L 228 af 16.8.1973, s. 1.
- Det foreslåede direktiv erstatter de tre ovennævnte retsakter.

Direktiv 2006/67/EF er en kodificeret udgave, der erstatter Rådets direktiv 68/414/EØF og direktiv 98/93/EF om ændring heraf.

Overensstemmelse med de andre EU-politikker og -mål

Dette forslag er helt i overensstemmelse med EU's mål, navnlig vedrørende etablering af et indre marked, solidaritet mellem medlemsstaterne og bæredygtig udvikling af et Europa, der bygger på afbalanceret økonomisk vækst og stabile priser.

Det er ligeledes i overensstemmelse med klima- og energipolitikken, hvor en af søjlerne er energiforsyningsikkerhed.

HØRING AF DE BERØRTE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

Høring af de berørte parter

Høringsmetoder, hovedmålgrupper og respondenternes overordnede profil

Der blev foretaget en offentlig høring mellem april og juni 2008 for at indsamle synspunkter fra alle berørte parter om en eventuel revision af lovgivningen om sikkerhedslagre af mineralolie. Denne høring tog udgangspunkt i et dokument, der indeholdt en beskrivelse af de vigtigste problemer ved det nuværende system, som ifølge Kommissionen skulle løses, og forslag til mulige ændringer af den aktuelle lovgivning. Ud over flere virksomheder og sammenslutninger i branchen fremsendte 17 medlemsstater deres bidrag.

Ved siden af den offentlige onlinehøring var deltagernes vigtigste høringsplatforme Olieforsyningsgruppen og forummet om fossile brændstoffer (Berlin-forummet). Ud over

disse strukturerede dialoger blev medlemsstater, deltagere og eksterne eksperter hørt på flere uformelle møder. IEA var ligeledes en væsentlig kilde til information og ekstern ekspertise.

Sammenfatning af svarene og af, hvordan der er taget hensyn til dem

De fleste deltagere støttede målene med revisionen som fremlagt i høringsdokumentet. Især var der bred opbakning til bestræbelserne på at lette den administrative byrde, fastlægge sammenhængende hasteprocedurer som supplement til IEA's og sikre en bedre overholdelse af lovgivningen ved at styrke efterprøvning og kontrol. Imidlertid var deltagerne, både medlemsstater og branchen, delte med hensyn til forslagene om at forbedre lagrenes tilgængelighed. Mens visse deltagere insisterede på, at staten burde råde over alle sikkerhedslagre for at garantere den størst mulige tilgængelighed, gjorde andre gældende, at medlemsstaterne burde kunne justere deres ordninger i forhold til deres særlige situation.

De fleste deltagere var imod idéen om en skarp fysisk adskillelse mellem sikkerhedslagre og kommercielle lagre og talte for blandede lagre (opretholdelse af sikkerhedslagre og kommercielle reserver i samme anlæg, endog i de samme tanke) for at optimere omkostningerne og den geografiske situation. Dog blev der anbefalet eget regnskab og en streng kontrol for at sikre, at de blandede sikkerhedslagre ikke blev brugt til kommercielle formål.

Ekspertbistand

Ekspertene bidrog til konsekvensanalysen og lovforslaget gennem talrige høringer og formelle og uformelle møder i 2007 og 2008. Medlemmerne af Olieforsyningsgruppen besvarede to målrettede spørgeskemaer, ét om oliesikkerhedslagrenes sammensætning og tilgængelighed, et andet om ressourcerne til opretholdelse af sikkerhedslagre i overensstemmelse med den aktuelle lovgivning.

Ingen ekstern kontrahent deltog i udarbejdelsen af konsekvensanalyse og lovforslag.

Konsekvensanalyse

Der blev overvejet fire muligheder i konsekvensanalysen, der er vedlagt nærværende forslag. Konklusionerne er som følger:

Mulighed 0: Bevarelse af status quo

Denne mulighed kan ikke sikre, at EU bliver godt forberedt til nødsituationer, hvilket er bekymrende, da der er risiko for at få større og hyppigere forsyningsafbrydelser i fremtiden.

Mulighed 1: Styrkelse af kontrol- og koordinationsmekanismerne i den nuværende ordning

Denne mulighed indebærer ikke en ændring af de nuværende oplagringsbestemmelser, men ville styrke den offentlige kontrol med sikkerhedslagrenes tilgængelighed og krisemekanismerne. Den ville give nogle forbedringer, men ville ikke kunne afhjælpe alle de nuværende mangler og dermed skabe en solid og sammenhængende ordning i hele EU. En styrkelse af kontrollen ville gøre det lettere at konstatere tilfælde af manglende overensstemmelse, men ville ikke gøre noget ved de bagvedliggende årsager til de utilstrækkelige lagre.

Mulighed 2: Oprettelse af en central EF-ordning med en forpligtelse til statslig/offentlig ejendomsret til sikkerhedslagrene

I forbindelse med denne mulighed ville de specifikke sikkerhedslagre til 90 dage være ejet af staten, blive forvaltet af et agentur, eventuelt kontrolleret af EU og være adskilt fra de kommercielle lagre. Disse lagre ville ganske vist være tilgængelige i nødstilfælde, men nogle af fordelene ved en "blandet oplagring" (automatisk lagerrotation, lagre tæt på forbrugerne)

ville gå tabt. Denne mulighed ville vende op og ned på den nuværende oplagringsordning i de fleste af medlemsstaterne og ville indebære betydelige offentlige udgifter. En sådan foranstaltning ville ikke være berettiget i betragtning af de tidligere kriser og kunne være uforenelig med proportionalitets- og subsidiaritetsprincipperne.

Mulighed 3: EU's oprettelse af specifikke sikkerhedslagre inden for rammerne af en revideret udgave af den nuværende ordning

Hvis medlemsstaterne blev pålagt en forpligtelse til at opretholde sikkerhedslagre, hvoraf en del skulle ejes af staten eller et agentur ("specifikke" lagre), ville det uomtvisteligt give mulighed for at råde over øgede beholdninger i tilfælde af krise. Lagre til langt under 90 dage ville være tilstrækkelige til at klare en krise af den slags, der har været tidligere. Medlemsstaterne ville få en stor manøvrermargin til at opfylde den resterende oplagringsforpligtelse. Denne løsning ligger relativt tæt på den, de fleste medlemsstater allerede har indført. Den giver en rimelig beskyttelse mod forsyningsafbrydelser og giver samtidig plads til nationale beslutninger i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

Resumé af forslaget

Selv om Kommissionen klart går ind for mulighed 3, fremgår det af høringerne af interessenter og af konsekvensanalysen, at den ikke på nuværende tidspunkt kan gennemtvinge oprettelse af specifikke lagre. Som følge heraf bygger Kommissionens forslag på denne mulighed, men det overlades i øjeblikket til medlemsstaterne at oprette specifikke lagre. Der foreslås regler, som kan styrke kontrollen, og såfremt lagrene ikke opfylder visse kriterier, skal der udarbejdes en årlig rapport med oplysning om deres placering og ejerforhold med henblik på at sikre, at disse lagre virkelig er tilgængelige. En revisionsklausul vil gøre det muligt for Kommissionen efter en vis frist at fastslå, om medlemsstater, der ikke opretter specifikke lagre, benytter andre løsninger, der er tilstrækkeligt pålidelige.

Det er i allerhøjeste grad ønskeligt at oprette lagre, der består af specifikke produkter og ejes af staten eller et agentur, navnlig i forbindelse med forslaget om at tilnærme medlemsstaternes generelle oplagringsforpligtelser til IEA's. Denne tilnærmelse vil gøre EF's olielagerordning mere sammenhængende og vil lette samarbejdet med IEA. Den vil også gøre det lettere at opfylde forpligtelserne og vil nedbringe den administrative byrde, der tynger nogle medlemsstater, navnlig dem, der er underlagt en dobbelt forpligtelse, fordi de både er medlem af EU og IEA. Imidlertid kan denne tilnærmelse også betyde en lempelse af specifikationerne for oplagringspraksis. Med henblik på at udligne den virkning bør sikkerhedslagrene i det mindste delvis ejes og forvaltes af staten, som det f.eks. er tilfældet i USA, Japan og Korea.

Endvidere vil medlemsstaterne i medfør af den foreslåede lovgivning få større fleksibilitet til at definere de nærmere bestemmelser for opfyldelse af oplagringsforpligtelserne. De vil få mulighed for at overdrage opfyldelsen af nogle af deres oplagringsforpligtelser til en anden medlemsstat. Hvis en medlemsstat beslutter at pålægge virksomheder en oplagringsforpligtelse, vil disse endvidere få bemyndigelse til at overdrage opfyldelsen heraf til en central oplagringsenhed. Denne mulighed vil fjerne visse former for forskelsbehandling, der kunne opstå mellem forskellige kategorier af operatører, og give mulighed for at afhjælpe problemet med brugen af "tickets" og bindende bilaterale aftaler. Med forslaget fastsættes der regler og procedurer for situationer, hvor IEA træffer foranstaltninger, og for nødsituationer, hvor der ikke træffes sådanne foranstaltninger. EU vil kunne deltage mere effektivt i en IEA-foranstaltning, idet IEA-medlemslandene vil kunne deltage uden udtrykkelig tilladelse fra Kommissionen, og denne vil koordinere bidrag fra medlemsstater, der ikke er medlemmer af IEA.

Endelig vil Kommissionen i medfør af de foreslåede regler kunne foretage eller lade foretage revisioner og inspektioner af sikkerhedslagrene.

Retsgrundlag

Retsgrundlaget for forslaget er artikel 100 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Subsidiaritetsprincippet

En indsats på fællesskabsplan vil af følgende grunde være et mere effektivt redskab til at nå forslagets mål.

Energi er et offentligt gode, for i kraft af det indre marked kan fordelene ved at bringe lagre på markedet i tilfælde af krise ikke begrænses til et enkelt land. Det indre marked sikrer, at ethvert lager, der bringes i omsætning, frit kan købes i hele Den Europæiske Union. Fordelene ved at bringe lagre i omsætning vil ikke kun være til gavn for et enkelt land, men for hele EU. Derfor risikerer de krisemekanismer, som de enkelte medlemsstater indfører, at være mindre effektive og skabe et snylterproblem, hvis de er alt for forskellige og sikrer forskellige beredskabs- og pålidelighedsniveauer.

På grund af oliemarkedernes internationale dimension vil alle forstyrrelser i olieforsyningen – hvad enten de forekommer i en eller flere medlemsstater eller i et tredjeland – få konsekvenser for samtlige medlemsstater. I så integrerede økonomier som dem i det indre marked vil den enkelte medlemsstats beredskabsniveau endvidere påvirke beredskabsniveauet i EU som helhed. Ved at indføre minimumskrav på EU-plan kan det blive lettere at forebygge problemer og overvinde kriser.

I øvrigt skal det bemærkes, at flere medlemsstater ikke er medlemmer af IEA, som har kompetence til at træffe foranstaltninger i tilfælde af en verdensomspændende krise. Europa-Kommissionen deltager i agenturets arbejde, men hele EU's deltagelse i en IEA-foranstaltning kan kun sikres inden for rammerne af en fællesskabsmekanisme, som alle medlemsstater, der ikke er medlemmer af IEA, tilslutter sig.

På baggrund af ovenstående er samordning det bedste middel til at opretholde et højt olieforsyningssikkerhedsniveau i Den Europæiske Union.

Proportionalitetsprincippet

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet af følgende grunde:

Forslaget går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå de fastsatte mål. Medlemsstaterne vil fortsat have stor frihed til at fastsætte de nærmere betingelser for opfyldelsen af oplagringsforpligtelserne og sammensætningen af lagrene i forhold til deres geografiske forhold, raffineringsskapacitet og andre relevante faktorer.

Forslaget pålægger ikke medlemsstaterne detaljerede bestemmelser for oplagringen. Det opstiller blot de kriterier, der gælder for sikkerhedslagre. Nogle af de foreslåede foranstaltninger sigter mod at lempe den administrative byrde for medlemsstaterne og de økonomiske aktører.

Reguleringsmiddel/reguleringsform

Foreslået reguleringsmiddel/reguleringsform: direktiv

Det foreslåede reguleringsmiddel er et direktiv, som medlemsstaterne skal gennemføre. Et direktiv er det bedst egnede reguleringsmiddel, da det klart definerer de mål, der skal nås, og samtidig giver medlemsstaterne tilstrækkelig manøvreremargin til at gennemføre det på den måde, der passer bedst til deres særlige situation.

BUDGETMÆSSIGE VIRKNINGER

Forslaget vil få begrænsede virkninger på Fællesskabets budget. Der vil navnlig blive tale om at dække edb-udgifter og, hvis Kommissionen beslutter det, udgifter til revision eller inspektion af sikkerhedslagrene.

Forslaget ventes ikke at få nogen væsentlige direkte og uundgåelige virkninger for medlemsstaternes budget.

SUPPLERENDE OPLYSNINGER

Forenkling

Retsgrundlaget for sikkerhedslagrene i EU og reglerne for anvendelsen heraf bygger på tre særskilte EU-retsakter. De vil i medfør af nærværende forslag blive erstattet af én retsakt.

Ved at tilnærme oplagringsforpligtelserne til de af IEA fastsatte forpligtelser medfører dette forslag ligeledes en forenkling af medlemsstaternes administrative procedurer.

Revisionsklausul

Efter tre år kan Kommissionen foreslå, at en del af hver medlemsstats sikkerhedslagrene skal ejes af staten eller af et agentur.

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV**om forpligtelse for medlemsstaterne til at opretholde minimumslagre af mineralolie og/eller mineralolieprodukter**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100, under henvisning til forslag fra Kommissionen¹, under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet², under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg³, efter høring af den europæiske tilsynsførende for databeskyttelse⁴, og ud fra følgende betragtninger:

- (1) Betydningen af Fællesskabets forsyning med mineralolie og mineralolieprodukter er fortsat meget stor, især for transportsektoren og den kemiske industri.
- (2) Den voksende produktionskoncentration, de faldende oliereserver og stigningen i verdens forbrug af mineralolieprodukter bidrager til at øge risikoen for forsyningsvanskeligheder.
- (3) Det Europæiske Råd har navnlig understreget, at det er nødvendigt at øge forsyningsikkerheden, både for EU som helhed og for de enkelte medlemsstater, bl.a. ved at revidere Fællesskabets olieoplagringsmekanismer, især for så vidt angår tilgængeligheden i tilfælde af krise⁵.
- (4) Denne målsætning forudsætter bl.a., at der sker en tilnærmelse mellem EU's ordning og den ordning, der er fastlagt af Det Internationale Energiagentur (i det følgende benævnt "IEA").
- (5) Ifølge bestemmelserne i Rådets direktiv 2006/67/EF af 24. juli 2006 om forpligtelse for medlemsstaterne til at opretholde minimumslagre af mineralolie og/eller mineralolieprodukter⁶ sker vurderingen af lagrene i forhold til det gennemsnitlige indenlandske daglige forbrug i det foregående kalenderår. Men forpligtelserne i henhold til aftalen om et internationalt energiprogram af 18. november 1974 (i det følgende benævnt "IEA-aftalen") vurderes på grundlag af nettoimporten af mineralolie og mineralolieprodukter. Som følge heraf og på grund af andre forskelle i de nærmere regler er det nødvendigt at tilpasse reglerne for beregning af oplagringsforpligtelserne

¹ EUT C af, s. .

² EUT C [...] af [...], s. [...].

³ EUT C af, s. .

⁴ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁵ Det Europæiske Råds handlingsplan (2007-2009), En energipolitik for Europa, bilag I til dokument 7224/07 (Det Europæiske Råd i Bruxelles 8.-9. marts 2007, formandskabets konklusioner), punkt 3.

⁶ EUT L 217 af 8.8.2006, s. 8.

og også reglerne for beregning af Fællesskabets sikkerhedslagre for at tilnærme dem de regler, der bruges i forbindelse med gennemførelsen af IEA-aftalen.

- (6) En egenproduktion af olie kan i sig selv bidrage til forsyningssikkerheden og kan således berettige, at olieproducerende medlemsstater har mindre lagre end andre medlemsstater. En sådan undtagelse kan dog ikke medføre en væsentlig ændring i oplagringsforpligtelserne i forhold til direktiv 2006/67/EF. Det følger heraf, at nogle medlemsstaters oplagringsforpligtelser bør fastsættes i forhold til tallet for det indenlandske olieforbrug og ikke i forhold til importen.
- (7) Det hedder i formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde i Bruxelles den 8.-9. marts 2007, at det i stigende grad er nødvendigt og presserende, at EU indfører en integreret energipolitik, der kombinerer en indsats på europæisk plan og medlemsstatsplan⁷. Det er derfor væsentligt at tilnærme de forskellige medlemsstaters oplagringsmekanismer til hinanden.
- (8) Olielagrenes tilgængelighed og beskyttelsen af energileverancer er væsentlige betingelser for medlemsstaternes og EU's offentlige sikkerhed. Med centrale oplagringsorganer eller -tjenester i EU bliver det muligt at nærme sig disse mål. For at give de forskellige berørte medlemsstater mulighed for at udnytte deres nationale ret til at definere vedtægterne for deres centrale oplagringsenhed og samtidig lempe den finansielle byrde, som disse oplagringsaktiviteter medfører for de endelige forbrugere, er det tilstrækkeligt at forbyde det lukrative formål, eftersom olielagrene kan opbevares et hvilket som helst sted i Fællesskabet og kan ejes af et hvilket som helst centralt organ eller tjeneste.
- (9) På baggrund af EF-lovgivningens mål med mineralolieagrene, nogle medlemsstaters eventuelle sikkerhedsmæssige bekymringer og ønsket om at øge disciplin og gennemsigtighed i solidaritetsmekanismerne mellem medlemsstaterne er det nødvendigt at begrænse aktionsområdet for de centrale enheder, der handler uden mellemlid, til det nationale område.
- (10) Olielagrene bør kunne opbevares hvor som helst i EU. Derfor må de økonomiske aktører, der har fået pålagt oplagringsforpligtelserne, kunne frigøre sig fra denne byrde ved at uddelegere den til en af de centrale enheder. Hvis denne frigørelse skete effektivt gennem et vederlag begrænset til omkostningerne ved de tjenester, der ydes af en central oplagringsenhed, som vælges frit på EU's område, ville risikoen for forskelsbehandling på nationalt niveau blive formindsket.
- (11) Medlemsstaterne bør sikre absolut tilgængelighed af alle lagre, der opretholdes i henhold til EF-lovgivningen. Med henblik på at garantere en sådan tilgængelighed bør der hverken være restriktioner eller begrænsninger i ejendomsretten til disse lagre. Mineralolieprodukter tilhørende virksomheder, der har en betydelig risiko for, at deres aktiver gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelse, bør ikke tages i betragtning. Når operatører pålægges en oplagringsforpligtelse, kan indledningen af en konkurs- eller akkordsag være tegn på en sådan risikosituation.
- (12) På grund af de behov, der opstår ved iværksættelsen af nødforanstaltninger, tilnærmelsen af de nationale oplagringsmekanismer og nødvendigheden af at sikre en større synlighed af lagrenes størrelse, navnlig i tilfælde af krise, er det nødvendigt, at medlemsstaterne og EU har midler til at sikre en øget kontrol med disse lagre.

⁷ Dok. 7224/07, punkt 36.

- (13) Hvis en stor del af lagrene tilhører medlemsstater eller centrale enheder oprettet af de forskellige nationale myndigheder, vil det give mulighed for at øge kontrolniveauet og gennemsigtigheden, i det mindste vedrørende denne del af lagrene.
- (14) For at styrke forsyningssikkerheden i Fællesskabet bør de lagre, medlemsstaterne eller de centrale enheder erhverver ejendomsretten til, de såkaldte "specifikke lagre", der oprettes på beslutning af medlemsstaterne, svare til de faktiske behov i tilfælde af krise. Det er desuden nødvendigt, at de har deres egen retlige status, så det sikres, at de er absolut tilgængelige i tilfælde af krise. Med henblik herpå bør de berørte medlemsstater sørge for at træffe de nødvendige foranstaltninger for ubetinget at beskytte de pågældende lagre mod enhver tvangsfuldbyrdelse.
- (15) De beholdninger, disse centrale enheder eller medlemsstaterne bør være ejere af, fastsættes på nuværende tidspunkt til et niveau, som hver af de berørte medlemsstater beslutter uafhængigt og frivilligt.
- (16) Da kontrolniveauet og gennemsigtigheden skal øges, er det nødvendigt at pålægge medlemsstaterne øgede forpligtelser til kontrol med de sikkerhedslagre, som ikke er specifikke lagre, samt i visse tilfælde informationsforpligtelser vedrørende foranstaltninger for sikkerhedslagrenes tilgængelighed og udviklingen i bestemmelserne om opretholdelse heraf.
- (17) Direktiv 2006/67/EF har i betydelig grad bidraget til at få oprettet og organiseret olielagre i hver enkelt medlemsstat, men pålægger ikke en separat regnskabsføring for lagrene, når disse indgår i olielagre, som er beregnet til markedsføring, eller som har en operationel berettigelse. I disse tilfælde bør lagrenes gennemsigtighed derfor øges.
- (18) Der ser ud til at være forskel på, hvor tit der skal foretages lageropgørelse, og på fristen for at stille dem til rådighed i henhold til direktiv 2006/67/EF sammenlignet med forskellige olielagerordninger i andre dele af verden. I en beslutning om de makroøkonomiske virkninger af de stigende energipriser gav Europa-Parlamentet udtryk for sin støtte til indførelse af en større informationsfrekvens⁸.
- (19) Med henblik på at undgå, at medlemsstaterne skal indgive for mange oplysninger om de forskellige produktkategorier, bør Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. ***** af ***** om energistatistikker tjene som reference for de forskellige kategorier af mineralolieprodukter i henhold til nærværende direktiv.
- (20) For at øge forsyningssikkerheden, sikre markederne en mere fuldstændig information, berolige forbrugerne med hensyn til olielagrenes tilstand og optimere de medier, der sender informationen, er det nødvendigt, at der senere kan foretages ændringer og præciseringer i de nærmere betingelser for udarbejdelse af de statistiske opgørelser og for meddelelse heraf.
- (21) For at opfylde de samme mål skal der ligeledes udarbejdes og sendes statistiske opgørelser til andre lagre end sikkerhedslagrene og de specifikke lagre, og de bør udsendes ugentligt.
- (22) Biobrændstoffer og også visse tilsætningsstoffer blandes ofte med mineralolieprodukter. Som en del af disse produkter bør de kunne medregnes både ved beregning af oplagringsforpligtelsen og ved beregning af de opretholdte lagre.

⁸ Dok. 2006/2247, punkt 36.

- (23) Der kan opstå forskelle eller fejl i de opgørelser, der sendes til Kommissionen. De personer, der er ansat af eller har fuldmagt fra Kommissionens tjenestegrene, bør derfor kunne kontrollere lagrene og de dokumenter, som medlemsstaternes myndigheder gør gældende.
- (24) De indkomne eller indsamlede oplysninger bør gøres til genstand for en kompleks statistisk edb-bearbejdning, hvilket kræver integrerede procedurer og værktøjer. Kommissionen skal derfor kunne træffe alle nødvendige foranstaltninger med henblik herpå, især udvikling af nye edb-systemer.
- (25) Beskyttelsen af fysiske personer i forbindelse med medlemsstaternes behandling af personoplysninger er sikret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁹, og beskyttelsen af fysiske personer i forbindelse med Kommissionens behandling af personoplysninger er sikret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger¹⁰. I henhold til disse retsakter skal behandling af personoplysninger være begrundet i et legitimt formål, og personoplysninger, der indsamles tilfældigt, skal omgående slettes.
- (26) Det er ønskeligt, at de berørte medlemsstater får mulighed for at opfylde de forpligtelser, der kan blive pålagt dem i medfør af en beslutning om ibrugtagning af lagre i medfør af IEA-aftalen eller gennemførelsesbestemmelser hertil.
- (27) Bestemmelserne i Rådets direktiv 73/238/EØF af 24. juli 1973 om foranstaltninger, der kan mindske vanskelighederne ved forsyning med mineralolie og mineralolieprodukter¹¹, sigter bl.a. mod at kompensere eller i det mindste mildne skadevirkningerne af enhver vanskelighed, selv af forbigående art, som fører til en mærkbar nedgang i leverancerne af mineralolier og mineralolieprodukter, herunder alvorlige forstyrrelser, som en nedgang ville kunne medføre i Fællesskabets økonomiske aktivitet. Der bør fastsættes lignende bestemmelser i dette direktiv.
- (28) Direktiv 73/238/EØF sigter endvidere mod at oprette et rådgivende organ, der kan lette samordningen af de konkrete foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet eller har planer om at træffe. Et sådant organ bør oprettes i henhold til dette direktiv. Det er fortsat nødvendigt for hver medlemsstat at udarbejde en plan, der kan bruges i tilfælde af forsyningsvanskeligheder for mineralolie og mineralolieprodukter. Det er desuden hensigtsmæssigt, at hver medlemsstat beslutter, hvilke organisatoriske foranstaltninger der skal træffes i tilfælde af krise.
- (29) Da der ikke findes et ensartet obligatorisk minimumsniveau på EU-plan for de specifikke lagre, og der med dette direktiv indføres en række nye mekanismer, bør gennemførelsen af direktivet evalueres relativt hurtigt efter ikrafttrædelsen heraf.
- (30) Dette direktiv dækker eller erstatter alle de aspekter, der er behandlet af Rådets beslutning 68/416/EØF af 20. december 1968 om afslutning og gennemførelse af særlige mellemfolkelige aftaler om medlemsstaternes forpligtelse til at opretholde

⁹ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

¹⁰ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

¹¹ EFT L 228 af 16.8.1973, s. 1.

minimumslagre af mineralolie og/eller mineralolieprodukter¹². Denne beslutning har dermed mistet sin relevans.

- (31) Målet for den påtænkte foranstaltning, nemlig opretholdelse af et højt niveau for olieforsyningssikkerheden i Fællesskabet gennem pålidelige og gennemsigtige mekanismer baseret på solidaritet mellem medlemsstaterne, samtidig med at reglerne om det indre marked og konkurrence overholdes, kan ikke gennemføres tilfredsstillende af medlemsstaterne og kan på grund af omfanget og virkningerne af foranstaltningen således bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (32) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af direktivet bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen¹³.
- (33) Direktiv 73/238/EØF og 2006/67/EF og beslutning 68/416/EØF bør derfor ophæves

—
VEDTAGET FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

Dette direktiv fastsætter regler, der har til formål at sikre et højt niveau for olieforsyningssikkerheden i Fællesskabet gennem pålidelige og gennemsigtige mekanismer baseret på solidaritet mellem medlemsstaterne og at opretholde minimumslagre af mineralolie og/eller mineralolieprodukter samt at indføre de nødvendige procedurer til at afhjælpe en eventuel alvorlig knaphed.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) "referenceår": det kalenderår, hvor forbrugs- eller importoplysningerne medtages i beregningerne for at fastslå henholdsvis de minimumslagre, der skal opretholdes, og de lagre, der rent faktisk opretholdes på et bestemt tidspunkt
- b) "tilsætningsstoffer": andre stoffer end kulbrinter, der tilsættes eller blandes i et produkt for at ændre dets egenskaber
- c) "biobrændstof": flydende eller gasformigt brændstof, der bruges til transport og fremstilles på grundlag af biomasse, idet "biomasse" er den bionedbrydelige del af produkter, affald og rester fra landbrug (herunder vegetabiliske og animalske stoffer), skovbrug og tilknyttede industrier samt den bionedbrydelige del af affald fra industri og husholdninger

¹² EFT L 308 af 23.12.1968, s. 19.

¹³ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- d) "indenlandsk forbrug": de samlede mængder, der leveres i et land til alle energimæssige og ikke-energimæssige formål; disse omfatter leverancer til forarbejdning på elektricitetsværker og leverancer til private husstande, virksomheder eller til transport til "endeligt" forbrug
- e) "faktisk international beslutning om ibrugtagning af lagre": enhver gældende beslutning truffet af Styrelsesrådet for Det Internationale Energiagentur med det formål at sikre ibrugtagning af en medlemsstats lagre af mineralolie eller mineralolieprodukter
- f) "central oplagringsenhed": organ eller tjeneste, som kan tildeles beføjelser til at handle uden mellemlid på en bestemt medlemsstats område med henblik på at erhverve, opretholde eller sælge specifikke lagre på det pågældende område
- g) "væsentlig forsyningsafbrydelse": stort og uforudset fald i forsyningen af mineralolie eller mineralolieprodukter til Fællesskabet eller en medlemsstat, der eventuelt har medført en faktisk international beslutning om ibrugtagning af lagre
- h) "bunkring (international søtrafik)": total i henhold til bilag A, punkt 2.1, i Europa-Parlamentet og Rådets forordning nr. ***** af ***** om energistatistik
- i) "olielagre": lagre af mineralolie eller mineralolieprodukter i henhold til bilag C, punkt 3.1, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. ***** af ***** om energistatistik
- j) "sikkerhedslagre": mineralolielagre, som hver medlemsstat skal opretholde i henhold til artikel 3 i dette direktiv
- k) "kommercielle lagre": mineralolielagre, som ejes af økonomiske operatører, og som ikke kræves opretholdt i henhold til dette direktiv
- l) "specifikke lagre": mineralolielagre, der opfylder betingelserne i artikel 9.

Definitionerne i denne artikel kan præciseres og ændres efter forskriftsproceduren i artikel 24, stk. 2.

Artikel 3

Sikkerhedslagre – Beregning af oplagringsforpligtelser

1. Medlemsstaterne vedtager senest den 31. december 20XX¹⁴ love eller administrative bestemmelser, der kan sikre, at de til enhver tid på Fællesskabets område opretholder samlede lagre af mineralolieprodukter på et niveau, der mindst svarer til enten 90 dages nettoimport eller 70 dages forbrug alt efter, hvilken mængde der er størst.
2. Nettoimporten, der skal benyttes, beregnes på grundlag af den gennemsnitlige daglige import af mineralolieækvivalenter i det foregående kalenderår efter fremgangsmåden i bilag I. Forbruget, der skal benyttes, beregnes på grundlag af det gennemsnitlige daglige indenlandske forbrug i mineralolieækvivalenter i løbet af det foregående kalenderår, som er fastsat og beregnet efter fremgangsmåden i bilag II.
3. Uanset stk. 2 bestemmes nettoimporten og forbruget i nævnte stykke fra 1. januar til 31. marts hvert kalenderår på grundlag af de mængder, der er importeret og forbrugt det næstsidste kalenderår før det løbende kalenderår.
4. Beregningsmåden for de i denne artikel anførte oplagringsforpligtelser kan ændres efter forskriftsproceduren i artikel 24, stk. 2.

¹⁴ Det bliver den 31. december i det andet kalenderår efter året for direktivets vedtagelse.

Artikel 4

Beregning af lagerstørrelse

1. Størrelsen af de lagre, der skal opretholdes, beregnes efter metoderne i bilag III. Ved beregning af størrelsen af de lagre, der skal opretholdes for hver udvalgt kategori i medfør af artikel 9, gælder disse metoder kun produkter i den pågældende kategori.
2. Ved beregning af størrelsen af de lagre, der opretholdes på et givet tidspunkt, svarer det kalenderår, hvis oplysninger skal indregnes, til referenceåret i henhold til de i artikel 3 anførte regler.
3. Beregningsmåden for størrelsen af de i stk. 1 og 2 anførte lagre kan ændres efter forskriftsproceduren i artikel 24, stk. 2.

Artikel 5

Lagrenes tilgængelighed

1. Medlemsstaterne sørger for, at de sikkerhedslagre og specifikke lagre, jf. artikel 9, de har på deres nationale område, til stadighed er fysisk tilgængelige og til rådighed. De fastsætter de nærmere bestemmelser for identifikation, regnskabsføring og kontrol vedrørende disse lagre, så de til enhver tid kan tjekkes. For de sikkerhedslagre og specifikke lagre, der indgår i lagre, som opbevares af økonomiske aktører, eller som er blandet med sådanne lagre, skal der føres separat regnskab.

Medlemsstaterne træffer navnlig alle nødvendige foranstaltninger for at forhindre pantsætning af sikkerhedslagre og specifikke lagre og enhver anden anvendelse af lagrene i forbindelse med sikkerhedsstillelse. Sikkerhedslagre og specifikke lagre kan ikke belastes med nogen form for finansiel eller juridisk byrde.

2. Når det er nødvendigt at iværksætte hasteprocedurer, jf. artikel 21, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at give enhver medlemsstat, der får opbevaret sikkerhedslagre eller specifikke lagre på deres nationale område, mulighed for under sådanne forhold at træffe beslutning om de pågældende lagres anvendelse, transport og ibrugtagning.

Artikel 6

Oversigt over sikkerhedslagre – Årlig rapport

1. Hver medlemsstat opretter en detaljeret oversigt, der til stadighed føres ajour, over alle sikkerhedslagre, som opretholdes for den, og som ikke er specifikke lagre i henhold til artikel 9. Oversigten indeholder bl.a. alle nødvendige informationer til nøjagtigt at lokalisere de pågældende lagre samt fastslå mængder, ejer og den nøjagtige art ved henvisning til kategorierne i bilag C, punkt 3.1., stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. ***** af ***** om energistatistik.

Senest tredive dage efter det kalenderår, opgørelserne vedrører, sender den berørte medlemsstat Kommissionen en kopi af oversigten over lagre pr. den sidste dag i hvert kalenderår.

Medlemsstaten sender endvidere Kommissionen en kopi af oversigten senest otte dage efter en anmodning fra Kommissionens tjenestegrene, der kan fremsættes senest ti år fra den dato, oplysningerne vedrører.

2. Alle medlemsstater, der ikke har forpligtet sig til at opretholde specifikke lagre, jf. artikel 9, udarbejder en årlig rapport med analyse af de foranstaltninger, de nationale myndigheder har

truffet for at sikre og kontrollere, at deres sikkerhedslagre er til rådighed, og af udviklingen i de institutionelle og organisatoriske bestemmelser vedrørende opretholdelse af de nationale sikkerhedslagre og andre medlemsstaters sikkerhedslagre, der befinder sig på national jord. Denne rapport indgives til Kommissionen senest tre måneder efter det kalenderår, den vedrører.

Artikel 7

Oprettelse af centrale oplagingsenheder

1. Medlemsstaterne kan oprette centrale oplagingsenheder.

Når en medlemsstat pålægger økonomiske aktører på det nationale marked oplagingsforpligtelser, skal den oprette en sådan central oplagingsenhed.

Ingen medlemsstat opretter mere end én central oplagingsenhed eller andet lignende organ. Den kan oprette sin centrale oplagingsenhed overalt i Fællesskabet.

Den centrale oplagingsenhed har form af et almennyttigt organ eller en almennyttig tjeneste og betragtes ikke som en økonomisk aktør som defineret i dette direktiv.

2. Den centrale oplagingsenheds vigtigste formål er at erhverve, opretholde og sælge olielagre på den medlemsstats nationale område, der har etableret den. Den er det eneste organ eller den eneste tjeneste, der kan gives beføjelser til at handle uden mellemlid på den medlemsstats område, der har etableret den med henblik på at erhverve, opretholde eller sælge specifikke lagre, jf. artikel 9.

Med undtagelse af køb eller salg af specifikke lagre kan hver central oplagingsenhed indgå aftale med økonomiske aktører om at uddelegere opgaver til dem i forbindelse med forvaltning af olielagre på betingelse af, at denne uddelegering vedrører olielagre på den medlemsstats område, der har oprettet den pågældende centrale oplagingsenhed. En sådan uddelegering kan ikke gøres til genstand for nogen subdelegering.

3. Ingen central oplagingsenhed kan købe, oprette, opretholde eller forvalte sikkerhedslagre uden for den medlemsstats nationale område, der har oprettet den, medmindre det sker ved en konventionel uddelegering til den medlemsstat, på hvis område disse lagre er beliggende eller til den centrale oplagingsenhed, sidstnævnte har oprettet.

Ingen medlemsstat kan købe, oprette, opretholde eller forvalte sikkerhedslagre uden for sit nationale område, medmindre det sker ved en konventionel uddelegering til den medlemsstat, på hvis område disse lagre er beliggende, eller til den centrale oplagingsenhed, sidstnævnte har oprettet.

4. Hver medlemsstat pålægger sin centrale oplagingsenhed forpligtelse til:

a) til stadighed at offentliggøre fuldstændige oplysninger efter produktkategori om de lagerbeholdninger, den kan opretholde for de økonomiske aktører i medfør af artikel 8

b) mindst seks måneder før at offentliggøre, på hvilke betingelser den tilbyder de økonomiske aktører disse tjenesteydelser.

Artikel 8

De økonomiske aktørers uddelegering

1. Hver medlemsstat giver enhver økonomisk aktør, den pålægger oplagingsforpligtelser for at opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 3, ret til efter den økonomiske aktørs eget valg at uddelegere alle eller dele af sine oplagingsforpligtelser til:

- a) den pågældende medlemsstats centrale oplagingsenhed eller
- b) en eller flere andre centrale oplagingsenheder, der kan opretholde sådanne lagre, eller
- c) andre økonomiske aktører med overskudslagre på den medlemsstats område, der har pålagt den oplagingsforpligtelserne på grundlag af en aftale, som indgås med de nævnte aktører.

De i stk. 1, litra c), anførte uddelegeringer kan ikke gøres til genstand for subdelegeringer.

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at forbyde de økonomiske aktører at uddelegere deres oplagingsforpligtelser under alle andre former.

2. De økonomiske aktører udøver uddelegeringsretten mindst 80 dage før begyndelsen af den periode, som den dem pålagte oplagingsforpligtelse vedrører, medmindre de først er blevet underrettet herom mindre end 100 dage før den pågældende periode.

Når de økonomiske aktører får meddelelsen under 100 dage før begyndelsen af den periode, oplagingsforpligtelsen vedrører, har de mulighed for at udøve deres uddelegeringsret på et hvilket som helst tidspunkt.

3. Medlemsstaten pålægger den centrale oplagingsenhed, den har oprettet, forpligtelse til på objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende betingelser at imødekomme alle anmodninger om uddelegering af oplagingsforpligtelser, den modtager fra økonomiske aktører i medfør af stk. 1 inden for rammerne af den oplagingskapacitet, den har på det nationale område, og mod et vederlag, der ikke overstiger omkostningerne ved den ydede service.

4. En medlemsstats centrale oplagingsenhed kan ikke afvise en uddelegering, der overstiger den oplagingskapacitet, den råder over på det nationale område, fra en økonomisk aktør, som samme medlemsstat har pålagt en oplagingsforpligtelse.

5. Såfremt den økonomiske aktør, der har fået pålagt en oplagingsforpligtelse af en medlemsstat, uddelegerer denne til den nævnte medlemsstats centrale oplagingsenhed, træffer medlemsstaten de nødvendige foranstaltninger, for at dens centrale oplagingsenhed kan opretholde lagrene, om nødvendigt ved at oprette ny oplagingskapacitet på sit område svarende til kravene i uddelegeringsanmodningen.

Når der med henblik herpå skal opføres eller indrettes nye oplagingsanlæg, kan medlemsstaten, der har pålagt oplagingsforpligtelsen, eller dens centrale oplagingsenhed først kræve et vederlag fra den økonomiske aktør efter afslutningen af arbejdet og oprettelsen af de pågældende lagre.

Artikel 9

Oprettelse af specifikke lagre

1. Hver medlemsstat kan forpligte sig uigenkaldeligt til at opretholde olielagre på et minimumsniveau, der er fastlagt i antal dages forbrug under opfyldelse af betingelserne i denne artikel (herefter "specifikke lagre").

De sikkerhedslagre, der opretholdes i medfør af artikel 3, kan indgå i de lagre, som opretholdes i medfør af denne artikel.

2. De specifikke lagre ejes af medlemsstaten eller af den centrale oplagingsenhed, som den har oprettet.

3. De specifikke lagre klassificeres udelukkende i følgende produktkategorier som defineret i bilag B, punkt 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. ***** af ***** om energistatistik:

- raffinaderigas (ikke i flydende form)
- ethan
- LPG
- motorbenzin
- flybenzin
- jetbrændstof (af naphtha- eller JP-4-typen)
- jetbrændstof af petroleumstypen
- anden petroleum
- gas- og dieselolie (destilleret brændselolie)
- brændselolie (med lavt og højt svovlindhold)
- mineralsk terpentin og ekstraktionsbenzin
- smøremidler
- bitumen
- paraffinvokser og
- jordoliekok.

4. Alle medlemsstater identificerer mineralolieprodukterne i de specifikke lagre på grundlag af kategorierne i stk. 3. Medlemsstaten sikrer sig, at der i de kategorier, den bruger, optræder produkter, som tilsammen i mineralolieækvivalenter indenlandsk forbrug udgør mindst 80 % af det indenlandske forbrug i referenceåret, jf. reglerne i artikel 3, efter beregningsmetoden i bilag II.

For hver af de kategorier, medlemsstaten har lagt til grund, måles de specifikke lagre, den forpligter sig til at opretholde, på grundlag af deres mineralolieækvivalent svarende til det fastsatte antal dages gennemsnitlige daglige indenlandske forbrug i referenceåret beregnet efter den metode, der er anført i stk. 3 og 4 i bilag II, og begrænset til den pågældende kategori.

5. Hver medlemsstat, der har besluttet at opretholde specifikke lagre, sender Kommissionen en meddelelse, der offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende, med angivelse af størrelsen af de specifikke lagre, den uigenkaldeligt forpligter sig til vedvarende at opretholde for hver af kategorierne. Det således meddelte obligatoriske minimumsniveau er individuelt og gælder på samme måde for alle kategorier af specifikke lagre, medlemsstaten bruger.

Medlemsstaten kan forhøje det gældende minimumsniveau for alle sine kategorier af specifikke lagre og sender i så fald Kommissionen en ny meddelelse med angivelse af forhøjelsen, der offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.

6. Senest på datoen for offentliggørelsen af hver af disse meddelelser træffer den pågældende medlemsstat alle de fornødne lovgivningsmæssige og administrative foranstaltninger for at sikre, at den meddelte lagerbeholdning til stadighed opretholdes for hver af kategorierne i dens specifikke lagre.

Artikel 10

Forvaltning af specifikke lagre

1. Hver medlemsstat etablerer en detaljeret oversigt, der til stadighed ajourføres, over alle de specifikke lagre på sit nationale område. Oversigten indeholder bl.a. alle oplysninger til nøjagtigt at lokalisere de pågældende lagre.

Medlemsstaten sender Kommissionen en kopi af oversigten senest otte dage efter en anmodning herom fra Kommissionens tjenestegrene, der fremsættes senest ti år efter den dato, de ønskede oplysninger vedrører.

2. I de tilfælde, hvor specifikke lagre blandes med andre olielagre, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at forhindre alle flytninger af blandede produkter, medmindre myndighederne i den medlemsstat, på hvis område lagrene ligger, på forhånd har givet skriftlig tilladelse hertil.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til ubetinget at sikre, at alle specifikke lagre, der opretholdes eller transporteres på deres område, hvad enten der er tale om deres egne eller andres medlemsstater lagre, ikke kan gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelse.

4. Med undtagelse af køb eller salg af lagre kan hver medlemsstat træffe aftale med økonomiske aktører om overdragelse af opgaver til dem i forbindelse med forvaltning af specifikke lagre på det nationale område. En sådan uddelegering kan ikke gøres til genstand for nogen subdelegering.

Artikel 11

Aftaler om specifikke lagre mellem medlemsstater og centrale oplagringsenheder

En medlemsstat eller dens centrale oplagringsenhed må kun overdrage opgaver i forbindelse med forvaltningen af sine specifikke lagre uden for det nationale område til andre medlemsstater eller centrale oplagringsenheder. En sådan uddelegering må ikke videredelegeres og sker for en begrænset varighed.

Artikel 12

Virkning af uddelegeringer og aftaler

Uddelegeringer, jf. artikel 7, 8 og 10, og aftaler, jf. artikel 11, ændrer ikke ved de forpligtelser, der påhviler hver medlemsstat i medfør af dette direktiv.

Artikel 13

Statistiske lageropgørelser i henhold til artikel 3

1. For så vidt angår de lagre, der skal opretholdes i medfør af artikel 3, udarbejder hver medlemsstat statistiske opgørelser i overensstemmelse med fremgangsmåden i bilag IV og sender dem til Kommissionen.

2. Bestemmelserne for udarbejdelse af opgørelserne, herunder deres omfang, indhold og hyppighed, jf. stk. 1, samt frister for indsendelse kan ændres i overensstemmelse med forskriftsproceduren i artikel 24, stk. 2. Betingelserne for indsendelse af de pågældende opgørelser til Kommissionen kan ligeledes justeres i overensstemmelse med forskriftsproceduren i artikel 24, stk. 2.

3. Medlemsstaterne kan ikke i deres statistiske opgørelser over sikkerhedslagrene inkludere de beholdninger af mineralolie og mineralolieprodukter, der er genstand for beslaglæggelse eller tvangsfuldbyrdelse. Det samme gælder alle lagre, der tilhører virksomheder under konkurs eller akkordbehandling.

Artikel 14

Statistiske opgørelser vedrørende specifikke lagre

1. Hver medlemsstat udarbejder for hver produktkategori en statistisk opgørelse over sine specifikke lagre pr. sidste dag i hver kalendermåned og sender den til Kommissionen med angivelse af beholdninger og af, hvor mange dages gennemsnitlige forbrug i referencekalenderåret, disse lagre udgør. Hvis nogle af disse specifikke lagre opbevares uden for det nationale område, præciseres det detaljeret, hvilke lagre der opretholdes i eller gennem de forskellige berørte medlemsstater og centrale oplagringsenheder. Medlemsstaten anfører endvidere detaljeret, om den selv ejer disse lagre helt, eller om dens centrale oplagringsenhed tværtimod helt eller delvis er ejer heraf.

2. Hver berørt medlemsstat udarbejder og sender ligeledes en opgørelse til Kommissionen over de specifikke lagre, der opbevares på dens nationale område, men tilhører andre medlemsstater eller centrale oplagringsenheder, pr. sidste dag i hver kalendermåned fordelt på produktkategori, jf. artikel 9, stk. 4. I denne opgørelse anfører medlemsstaten desuden i hvert enkelt tilfælde navnet på den berørte medlemsstat eller centrale oplagringsenhed samt beholdningerne.

3. De statistiske opgørelser, jf. stk. 1 og 2, indsendes i løbet af kalendermånedens efter den måned, opgørelserne vedrører.

4. Kopier af de statistiske opgørelser sendes også straks på anmodning af Kommissionens tjenestegrene, der fremsættes senest ti år efter den dato, de pågældende oplysninger vedrører.

5. De statistiske opgørelses omfang, indhold og hyppighed samt fristerne for indsendelse kan ændres efter forskriftsproceduren i artikel 24, stk. 2. Betingelserne for indsendelse af opgørelserne til Kommissionen kan ligeledes justeres i overensstemmelse med forskriftsproceduren i artikel 24, stk. 2.

Artikel 15

Opgørelse over kommercielle lagre

1. Medlemsstaterne sender Kommissionen en ugentlig statistisk opgørelse over omfanget af de kommercielle lagre, der opbevares på deres nationale område. De sørger i den forbindelse for at beskytte følsomme oplysninger og afholder sig fra at nævne navne på ejerne af de pågældende lagre.

2. Kommissionen offentliggør en ugentlig statistisk opgørelse over de kommercielle lagre i Fællesskabet på grundlag af de opgørelser, medlemsstaterne har indsendt, under anvendelse af aggregerede niveauer.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelserne for stk. 1 og 2 efter forskriftsproceduren i artikel 24, stk. 2.

Artikel 16

Databehandling

Kommissionen varetager udvikling, lagring, forvaltning og vedligeholdelse af de edb-ressourcer, der er nødvendige for at modtage, oplagre og på alle måder behandle dataene i de statistiske opgørelser og alle informationer, der indsendes af medlemsstaterne eller indsamles af Kommissionens tjenestegrene i medfør af dette direktiv, samt oplysninger om olielagrene, som indsamles i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. ***** af ***** om energistatistik, og som er nødvendige for at udarbejde opgørelserne i henhold til direktivet.

Artikel 17

Biobrændstoffer og tilsætningsstoffer

1. Biobrændstoffer og tilsætningsstoffer medtages kun i beregningerne af oplagringsforpligtelserne i medfør af artikel 3 og 9 og i beregningerne af de faktisk opretholdte lagerbeholdninger, hvis de er blandet med de pågældende mineralolieprodukter.
2. De nærmere regler for medtagelse af biobrændstoffer og tilsætningsstoffer i beregningerne af oplagringsforpligtelser og lagerbeholdninger, der er anført i stk. 1, kan ændres efter forskriftsproceduren i artikel 24, stk. 2.

Artikel 18

Koordinationsgruppe for mineralolie og mineralolieprodukter

1. Der oprettes en koordinationsgruppe for mineralolie og mineralolieprodukter (i det følgende benævnt "koordinationsgruppe"). Koordinationsgruppen bidrager til at foretage analyser af situationen i Fællesskabet vedrørende forsyningssikkerheden for mineralolie og mineralolieprodukter og fremmer samordningen og gennemførelsen af foranstaltninger på det område.
2. Koordinationsgruppen består af repræsentanter for medlemsstaterne under forsæde af Kommissionen. Repræsentative organer fra den berørte sektor kan deltage i koordinationsgruppens arbejde efter opfordring fra Kommissionen.

Artikel 19

Kommissionens kontrol

1. Kommissionens tjenestegrene kan til enhver tid beslutte at foretage kontrol af sikkerhedslagre og specifikke lagre i medlemsstaterne. Kommissionens tjenestegrene kan rådføre sig med koordinationsgruppen ved forberedelsen af denne kontrol.
2. Målene med kontrolforanstaltningerne, jf. stk. 1, omfatter ikke indsamling af personoplysninger. Personoplysninger, der måtte blive fundet eller afdækket under kontrollen, bliver hverken indsamlet eller inddraget og skal i tilfælde af tilfældig indsamling omgående destrueres.
3. Informationer, der indsamles i medfør af denne artikel, kan videregives til koordinationsgruppen og de repræsentative organer fra den berørte sektor, som deltager i dens arbejde.

Embedsmænd, andre ansatte og øvrige personer, der arbejder under Kommissionens tilsyn, samt medlemmer af koordinationsgruppen er forpligtet til ikke at offentliggøre oplysninger, som indsamles eller udveksles i medfør af denne artikel, og som i kraft af deres art er omfattet af tavshedspligt, som f.eks. lagerejernes identitet. Denne forpligtelse gælder ligeledes alle

repræsentanter og eksperter fra medlemsstaterne og repræsentanter for den berørte sektor, der deltager i koordinationsgruppens møder i henhold til artikel 18.

4. Ved iværksættelse af kontrolforanstaltninger, jf. stk. 1, sørger medlemsstaterne for, at de personer, som er ansvarlige for vedligeholdelse og forvaltning af sikkerhedslagrene og de specifikke lagre på deres område, samarbejder med de personer, der er ansat af eller har fuldmagt fra Kommissionens tjenestegrene.

5. Medlemsstaterne anerkender, at personer, der er ansat af eller har fuldmagt fra Kommissionens tjenestegrene, har ret til at foretage enhver kontrol vedrørende de lagre, der opretholdes i henhold til dette direktiv, og sørger navnlig for at give dem ret til at se alle dokumenter og registre vedrørende disse lagre og også give dem permanent adgang til de steder, hvor lagrene opretholdes.

6. Medlemsstaterne sikrer, at deres myndigheder yder fuld bistand til personer, der er ansat af eller har bemyndigelse fra Kommissionens tjenestegrene, ved iværksættelsen af deres kontrolforanstaltninger.

7. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at opbevare oplysninger, bilag, opgørelser og dokumenter vedrørende sikkerhedslagrene og de specifikke lagre i en periode på mindst ti år.

Artikel 20

Beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af oplysninger

Dette direktiv opretholder og griber på ingen måde ind i beskyttelsesniveauet for fysiske personer med hensyn til behandling af personoplysninger i henhold til fællesskabslovgivningen og national lovgivning, og det ændrer navnlig ikke medlemsstaternes forpligtelser i forbindelse med deres behandling af personoplysninger, der er fastsat i direktiv 95/46/EF, og heller ikke de forpligtelser, der påhviler fællesskabsinstitutioner og -organer i henhold til forordning (EF) nr. 45/2001 om sidstnævntes behandling af personoplysninger som led i udøvelsen af deres ansvar.

Artikel 21

Hasteprocedurer

1. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger med henblik på, at deres kompetente myndigheder i tilfælde af en større forsyningsafbrydelse kan tage alle eller dele af deres sikkerhedslagre og specifikke lagre i brug og begrænse det samlede forbrug eller nærmere angivne dele deraf i forhold til det forventede forsyningsunderskud, herunder ved at give visse forbrugerkategorier prioritet ved tildeling af mineralolieprodukter.

2. Medlemsstaterne har til stadighed beredskabsplaner klar, som kan tages i anvendelse, hvis der opstår forsyningsafbrydelse. Medlemsstaterne sørger for at fastsætte organisatoriske foranstaltninger, der skal træffes for at sikre iværksættelsen af sådanne planer. Medlemsstaterne sender omgående på Kommissionens anmodning herom kopi af deres beredskabsplaner og organisatoriske bestemmelser i den forbindelse.

3. Når der foreligger en faktisk international beslutning om ibrugtagning af lagre, kan hver berørt medlemsstat bruge sine sikkerhedslagre og specifikke lagre til at opfylde de internationale forpligtelser, der følger af denne beslutning. I så fald underretter medlemsstaten straks Kommissionen, der kan indkalde koordinationsgruppen eller foretage en elektronisk høring af gruppens medlemmer, navnlig med henblik på at vurdere virkningerne af ibrugtagningen.

4. Når der opstår vanskeligheder i forsyningen med mineralolie eller mineralolieprodukter i Fællesskabet eller en medlemsstat, indkalder Kommissionen hurtigst muligt koordinationsgruppen på en medlemsstats anmodning eller på eget initiativ. Koordinationsgruppen undersøger situationen. Kommissionen fastslår, om der er tale om en større forsyningsafbrydelse.

Hvis der konstateres en større forsyningsafbrydelse, kan Kommissionen give tilladelse til hel eller delvis ibrugtagning af de mængder, de berørte medlemsstater har foreslået i den forbindelse.

5. Når der foreligger en faktisk international beslutning om ibrugtagning af lagre, har Kommissionen ret til at pålægge medlemsstaterne ibrugtagning af alle eller dele af deres sikkerhedslagre og specifikke lagre. Denne ret kan først udøves efter et møde i koordinationsgruppen med dette punkt på dagsordenen.

6. I tilfælde af anvendelse af stk. 3, 4 og 5 kan medlemsstaterne midlertidigt opretholde mindre lagre end fastsat i dette direktiv. I så fald fastsætter Kommissionen, navnlig under hensyntagen til situationen på de internationale markeder for mineralolie og mineralolieprodukter, inden for hvilken frist medlemsstaterne skal genoprette deres lagre for igen at nå op på det obligatoriske minimumsniveau.

7. De beslutninger, Kommissionen træffer i medfør af denne artikel, berører ikke de pågældende medlemsstaters eventuelle andre internationale forpligtelser.

Artikel 22

Sanktioner

Medlemsstaterne fastlægger, hvilke sanktioner der skal gælde for overtrædelser af de nationale bestemmelser, der indføres i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre gennemførelsen heraf. De således fastsatte sanktioner skal være effektive, afbalancerede og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen disse bestemmelser senest den 31. december 20XX¹⁵ og enhver senere ændring heraf hurtigst muligt.

Artikel 23

Evaluering

Senest tre år efter dette direktivs ikrafttræden foretager Kommissionen en evaluering af dets gennemførelse og undersøger navnlig, om det er hensigtsmæssigt at pålægge alle medlemsstater et obligatorisk minimumsniveau for specifikke lagre.

Artikel 24

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg.

2. Såfremt der henvises til dette stykke, finder artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF anvendelse.

¹⁵ Det bliver den 31. december i det andet kalenderår efter året for direktivets vedtagelse.

Artikel 25

Ophævelse

Direktiv 73/238/EØF, direktiv 2006/67/EØF og beslutning 68/416/EØF ophæves med virkning fra 31. december 20XX¹⁶.

Henvisninger til de ophævede direktiver og den ophævede beslutning gælder som henvisninger til dette direktiv.

Artikel 26

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 20XX¹⁷. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 27

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 15, stk. 1 og 2, finder anvendelse fra ikrafttrædelsen af de i stk. 3 i nævnte artikel fastsatte gennemførelsesbestemmelser.

Artikel 28

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

*På Rådets vegne
Formanden*

¹⁶ Det bliver den 31. december i det andet kalenderår efter året for direktivets vedtagelse.

¹⁷ Det bliver den 31. december i det andet kalenderår efter året for direktivets vedtagelse.

BILAG I

Metode til beregning af mineralolieækvivalenten for import af mineralolieprodukter.

Mineralolieækvivalenten for import af mineralolieprodukter, jf. artikel 3, beregnes efter følgende metode:

Mineralolieækvivalenten for import af mineralolieprodukter opnås ved sammenlægning af nettoimporten af følgende produkter på den ene side: mineralolie, NGL, raffinaderiråmateriale, andre kulbrinter som defineret i bilag B, punkt 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. ***** af ***** om energistatistik, korrigeret for eventuelle udsving i lagrene og nedsat med 4 %, der udgør naphtha-udbyttet (eller hvis det gennemsnitlige naphtha-udbytte på det nationale område overstiger 7 %, med fradrag af det faktiske nettoforbrug af naphtha eller reduceret med det gennemsnitlige naphtha-udbytte), og på den anden side nettoimporten af alle andre mineralolieprodukter ud over naphtha, ligeledes korrigeret for udsving i lagerbeholdningerne og ganget med 1,065.

Indholdet af bunkring (international søtrafik) indregnes ikke.

BILAG II

Metode til beregning af mineralolieækvivalenten for indenlandsk forbrug.

Mineralolieækvivalenten for indenlandsk forbrug, jf. artikel 3, beregnes efter følgende metode:

Det pågældende indenlandske forbrug fastslås ved sammenlægning af det indenlandske forbrug af følgende produkter: motorbenzin, flybenzin, jetbrændstof (af naphtha- eller JP-4-typen), jetbrændstof af petroleumstypen, anden petroleum, gas- og dieselolie (destilleret brændselolie), brændselolie (med lavt og højt svovlindhold) som defineret i bilag B, punkt 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. ***** af ***** om energistatistik.

Indholdet af bunkring (international søtrafik) indregnes ikke.

Mineralolieækvivalenten for indenlandsk forbrug beregnes ved at gange med 1,2.

BILAG III

Metoder til beregning af det opretholdte lagerniveau.

Følgende metoder finder anvendelse ved beregning af lagerniveauet:

Ingen beholdning må indregnes flere gange i lageret.

Mineralolielagrene reduceres med 4 % svarende til et gennemsnitligt naphtha-udbytte.

Naphthalagrene og lagrene af mineralolieprodukter til bunkring (international søtrafik) medregnes ikke.

De øvrige mineralolielagre bogføres i lagrene efter en af følgende to metoder. Medlemsstaterne skal følge den valgte metode i hele det pågældende kalenderår.

Medlemsstaterne kan:

a) enten inkludere alle de øvrige lagre af mineralolieprodukter som anført i bilag C, punkt 3.1, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. ***** af ***** om energistatistik og bestemme mineralolieækvivalenten ved at gange mængderne med faktor 1,065

b) eller nøjes med at inkludere lagrene af følgende produkter: motorbenzin, flybenzin, jetbrændstof (af naphtha- eller JP-4-typen), jetbrændstof af petroleumstypen, anden petroleum, gas- og dieselolie (destilleret brændselolie), brændselolie (med lavt og højt svovlindhold) og bestemme mineralolieækvivalenten ved at gange mængderne med faktor 1,2.

Ved beregning af lagre kan medtages beholdninger, som opbevares:

- i raffinaderitanke
- i lasteterminaler
- i fødetanke ved rørledninger
- i pramme
- i kysttankskibe
- i tankskibe i havne
- i den nationale skibsfarts bunkring
- i bunden af tanke
- i form af driftslagre
- af storforbrugere i medfør af lovfæstede forpligtelser eller andre instrukser fra offentlige myndigheder.

Disse beholdninger kan dog ikke medregnes i beregningen af størrelsen på de specifikke lagre, når størrelsen af disse beregnes særskilt fra sikkerhedslagrene.

Ved beregning af lagre kan følgende aldrig medregnes:

a) endnu ikke produceret mineralolie

b) beholdninger, der opbevares:

- i rørledninger
- i jernbanetankvogne
- i bunkring i fartøjer på åbent hav
- i servicestationer og detailforretninger
- af andre forbrugere
- i olietankskibe på søen
- i form af militærlagre.

Ved beregning af deres lagre reducerer medlemsstaterne de lagerbeholdninger, der er beregnet ifølge ovenstående, med 10 %. Denne reduktion gælder for samtlige beholdninger, der medtages i en bestemt beregning.

Uanset foregående afsnit finder reduktionen på 10 % ikke anvendelse for beregningen af størrelsen på specifikke lagre og heller ikke for beregningen af størrelsen på de forskellige kategorier af specifikke lagre, når de pågældende specifikke lagre eller kategorier betragtes særskilt fra sikkerhedslagrene, navnlig med det formål at kontrollere, at de pålagte minimumslagre, jf. artikel 9, er overholdt.

BILAG IV

Udarbejdelse af statistiske opgørelser over de lagre, der skal opretholdes i medfør af artikel 3, og meddelelse heraf til Kommissionen: nærmere bestemmelser.

Hver medlemsstat udarbejder og sender hver måned til Kommissionen en endelig statistisk opgørelse over de lagre, der faktisk er opretholdt den sidste dag i hver kalendermåned beregnet enten på grundlag af antal dages nettoimport af mineralolie eller på grundlag af et antal dages indenlandsk forbrug af mineralolie alt efter, hvilket kriterium der opstilles, jf. artikel 3. I opgørelsen anføres de præcise årsager til, at beregningsgrundlaget er et antal dages import eller derimod et antal dages forbrug, og der gøres rede for, hvilken metode i henhold til bilag III der er benyttet ved beregningen af lagrene.

Hvis nogle af de lagre, der indgår i beregningen af niveauet i henhold til artikel 3, opbevares uden for det nationale område, skal det i hver opgørelse nøjagtigt anføres, hvilke lagre der opretholdes af de forskellige berørte medlemsstater og centrale oplagringsenheder den sidste dag i den periode, opgørelsen vedrører. I hvert enkelt tilfælde anfører medlemsstaten også i opgørelsen, om der er tale om lagre, som opretholdes i henhold til uddelegering fra en eller flere økonomiske aktører, eller om der tværtimod er tale om lagre, der opbevares på anmodning af den selv eller af den centrale oplagringsenhed.

For samtlige lagre, der opbevares på det nationale område for andre medlemsstater eller centrale oplagringsenheder, udarbejder medlemsstaten og tilsender Kommissionen en opgørelse over de eksisterende lagre pr. den sidste dag i hver kalendermåned fordelt på produktkategori. I denne opgørelse anfører medlemsstaten i hvert enkelt tilfælde bl.a. navnet på den berørte medlemsstat eller centrale oplagringsenhed samt beholdninger.

De statistiske opgørelser i henhold til de tre foregående afsnit indsendes til Kommissionen senest 45 dage efter den måned, opgørelserne vedrører. De samme opgørelser sendes også senest to måneder efter en anmodning herom fra Kommissionens tjenestegrene, der fremsættes senest ti år efter den dato, de pågældende oplysninger vedrører.

FINANSIERINGSOVERSIGT TIL FORSLAGET

Dette dokument knyttes til begrundelsen og supplerer denne. Det bør derfor ved udarbejdelsen af denne finansieringsoversigt under hensyn til dens læselighed tilstræbes at undgå gentagelse af oplysninger, der er indeholdt i begrundelsen. Før skemaet udfyldes, bør de særlige retningslinjer, der er udarbejdet som vejledning for og til klarlæggelse af nedennævnte punkter, gennemgås.

1. FORSLAGETS BETEGNELSE:

Forslag til Rådets direktiv om forpligtelse for medlemsstaterne til at opretholde minimumslagre af mineralolie og/eller mineralolieprodukter

2. ABM/ABB-RAMME

Politikområder og dermed forbundne aktiviteter:

06: Energi og transport

06 04: Konventionel og vedvarende energi

3. BUDGETPOSTER

3.1. Budgetposternes nummer og tekst (aktionsposter og dermed forbundne poster vedrørende teknisk og administrativ bistand (tidl. BA-poster)):

06 01 01: Udgifter vedrørende tjenstgørende personale inden for politikområdet energi og transport

06 01 04 03: Konventionel energi – udgifter til den administrative forvaltning

06 04 03: Forsyningsikkerhed for konventionelle energikilder

3.2. Foranstaltningens varighed og finansielle virkninger:

Begyndelse: 2010 afslutning: ikke fastlagt

3.3. Budgetoplysninger (indsæt om nødvendigt flere rækker):

Budgetpost	Udgifternes art		Nye	EFTA-bidrag	Bidrag fra ansøgerlandene	Udgifts-område i de finansielle overslag
06 01 01	Ikke-obl.	Ikke opdelte	NEJ	NEJ	NEJ	Nr. 5
06 01 04 03	Ikke-obl.	Ikke opdelte	NEJ	NEJ	NEJ	Nr. 1a
06 04 03	Ikke-obl.	Opdelte	NEJ	NEJ	NEJ	Nr. 1a

4. SAMMENFATNING AF RESSOURCERNE

4.1. Finansielle ressourcer

4.1.1. Sammenfatning af forpligtelsesbevillinger (FB) og betalingsbevillinger (BB)

i mio. EUR (3 decimaler)

Udgiftstype	Punkt		2010	2011	2012	2013	2014	2015 ff.	I alt
-------------	-------	--	------	------	------	------	------	-------------	-------

Driftsudgifter¹⁸

Forpligtelsesbevillinger (FB)	8.1	a	0,15	0,15	0,15	0,15	0,15	0,15	0,90
Betalingsbevillinger (BB)		b	0,05	0,20	0,15	0,15	0,15	0,20	0,90

Administrative udgifter inden for referencebeløbet¹⁹

Teknisk og administrativ bistand (IOB)	8.2.4	c		0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,05
--	-------	---	--	------	------	------	------	------	------

SAMLET REFERENCEBELØB

Forpligtelsesbevillinger		a+c	0,15	0,16	0,16	0,16	0,16	0,16	0,95
Betalingsbevillinger		b+c	0,05	0,21	0,16	0,16	0,16	0,21	0,95

Administrative udgifter, der ikke er medtaget i referencebeløbet²⁰

Personaleressourcer og dermed forbundne udgifter (IOB)	8.2.5	d	0,585	0,829	0,829	0,829	0,829	0,829	4,73
Administrative udgifter, undtagen udgifter til personaleressourcer og dermed forbundne udgifter, ikke medtaget i referencebeløbet (IOB)	8.2.6	e		0,07	0,07	0,07	0,07	0,07	0,35

¹⁸ Udgifter, som ikke henhører under kapitel xx 01 i afsnit xx.

¹⁹ Udgifter inden for artikel xx 01 04 i afsnit xx.

²⁰ Udgifter i kapitel xx 01 bortset fra artikel xx 01 04 eller xx 01 05.

Samlede anslåede finansielle omkostninger ved foranstaltningen

FB I ALT, inkl. udgifter til personaleressourcer		a+c +d+ e	0,735	1,059	1,059	1,059	1,059	1,059	6,03
BB I ALT, inkl. udgifter til personaleressourcer		b+c +d+ e	0,635	1,109	1,059	1,059	1,059	1,109	6,03

Samfinansiering

Hvis forslaget indebærer samfinansiering med medlemsstaterne eller med andre organer (oplys hvilke), angives der et skøn i tabellen nedenfor over beløbet for denne samfinansiering (der kan indsættes flere rækker, hvis der forventes samfinansiering med flere organer):

i mio. EUR (3 decimaler)

Samfinansierende organ		2010	2011	2012	2013	2014	2015 ff.	I alt
.....	f							
FB I ALT, inkl. samfinansiering	a+c +d+ e+f							

4.1.2. Forenelighed med den finansielle programmering

- Forslaget er foreneligt med den gældende finansielle programmering.
- Forslaget kræver omprogrammering af det relevante udgiftsområde i de finansielle overslag.
- Forslaget kan kræve anvendelse af bestemmelserne i den interinstitutionelle aftale²¹ (dvs. fleksibilitetsinstrumentet eller revision af de finansielle overslag).

4.1.3. Finansielle virkninger på indtægtssiden

- Forslaget har ingen indflydelse på indtægterne
- Forslaget har finansielle virkninger – virkningerne for indtægterne er som følger:

NB: Alle enkeltheder og bemærkninger vedrørende metoden for beregning af virkningerne for indtægterne anføres i et særskilt bilag.

i mio. EUR (1 decimal)

	Forud	
		Efter foranstaltningens iværksættelse

²¹ Jf. punkt 19 og 24 i den interinstitutionelle aftale.

Budgetpost	Indtægter	for foranstal tningen [2009]	[201 0]	[201 1]	[201 2]	[201 3]	[201 4]	[2015] ²²
	a) Indtægter i absolutte tal							
	b) Ændring i indtægterne	Δ						

(Angiv hver relevant indtægtsbudgetpost, og indsæt flere rækker i tabellen, hvis der er virkninger for flere budgetposter.)

4.2. Personaleressourcer (fuldtidsækvivalenter/FTÆ) (herunder tjenestemænd, midlertidigt ansatte og eksternt personale) – se nærmere under punkt 8.2.1.

Årlige behov	2010	2011	2012	2013	2014	2015 ff.
Personaleressourcer i alt	5	7	7	7	7	7

5. SÆRLIGE FORHOLD OG MÅL

Baggrunden for forslaget er beskrevet i begrundelsen. I denne del af finansieringsoversigten anføres følgende specifikke supplerende oplysninger:

5.1. Behov, der skal dækkes på kort eller lang sigt

Direktivet kræver ajourføring af en eksisterende it-infrastruktur og udvikling af nye applikationer (til de kommercielle lagre). It-infrastrukturen skal tilpasses senest ved direktivets ikrafttræden.

5.2. Merværdien af Fællesskabets engagement og forslagets sammenhæng med andre finansielle instrumenter og eventuel synergi

Direktivet pålægger medlemsstaterne en oplagringsforpligtelse; Kommissionen skal kontrollere, at denne forpligtelse opfyldes. Ud over oplysninger om beredskabslagrenes størrelse skal medlemsstaterne oplyse om størrelsen af de kommercielle lagre.

Oliemarkederne er globale, og en forstyrrelse i olieudbuddet vil påvirke alle medlemsstater. EU har ansvaret for olieforsyningssikkerheden og skal sikre, at alle medlemsstater har et passende beredskabsniveau med henblik på nødsituationer på de vilkår, der hersker på et integreret indre marked. Derfor bør dette spørgsmål behandles på EU-niveau.

²² Indsæt flere kolonner, hvis foranstaltningen varer længere end seks år.

5.3. Forslagets mål, forventede resultater og øvrige indikatorer set i forbindelse med ABM-rammen

Forslaget har til formål at styrke ordningen for beredskabslagre af olie og mekanismerne for anvendelsen heraf i tilfælde af krise. Dette forventes at sikre, at beredskabslagrene er til rådighed og kan mobiliseres, når det er nødvendigt, hvilket vil gøre olieforsyningerne mere sikre for de europæiske forbrugere. Direktivet vil bidrage til at mindske skadevirkningerne af en eventuel udbudsforstyrrelse som brændstofknaphed og prisstigninger. Direktivet bidrager ligeledes til at sikre gennemsigtighed på oliemarkederne ved at indføre en ugentlig meddelelse af oplysninger om de kommercielle markeder.

5.4. Gennemførelsesmetode (vejledende)

Angiv nedenfor, hvilken eller hvilke metoder²³ der er valgt til gennemførelse af foranstaltningen.

Central forvaltning

direkte af Kommissionen

indirekte ved uddelegering til:

forvaltningsorganer

organer oprettet af Fællesskaberne, jf. artikel 185 i finansforordningen

nationale offentlige organer eller public service-organer.

Fælles eller decentral forvaltning

med medlemsstaterne

med tredjelande

Fælles forvaltning med internationale organisationer (angiv nærmere)

Relevante bemærkninger:

6. OVERVÅGNING OG EVALUERING

6.1. Overvågningssystem

Efter tre år vurderer Kommissionen direktivets anvendelse.

6.2. Evaluering

6.2.1. Forudgående evaluering

Ikke relevant

²³ Hvis der angives flere metoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Relevante bemærkninger" i dette punkt.

6.2.2. *Forholdsregler efter en midtvejsevaluering eller efterfølgende evaluering (konklusioner, der kan drages af lignende tidligere erfaringer)*

Ikke relevant

6.2.3. *Regler for fremtidige evalueringer og deres hyppighed*

Ikke relevant

7. FORHOLDSREGLER MOD SVIG

Ingen særlige foranstaltninger er nødvendige. De normale rammer for kontrakter og honorering af eksperter finder anvendelse.

8. RESSOURCER

8.1. Finansielle omkostninger i forbindelse med forslagets mål

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (3 decimaler)

(Beskrivelse af mål, foranstaltninger og output)	Type output	Gns. omk.	2010		2011		2012		2013		2014		2015 ff.		I ALT	
			Antal output	Omk. i alt	Antal output	Omk. i alt	Antal output	Omk. i alt	Antal output	Omk. i alt	Antal output	Omk. i alt	Antal output	Omk. i alt	Antal output	Omk. i alt
OPERATIONELT MÅL nr. 1 ²⁴																
Foranstaltning 1																
- Output 1	kontrakt		1	0,15											1	0,15
- Output 2																
Foranstaltning 2																
- Output 1	kontrakt				3	0,15	3	0,15	3	0,15	3	0,15	3	0,15	15	0,75
Subtotal mål 1																
OPERATIONELT MÅL nr. 2																
Foranstaltning 1																
- Output 1																
Subtotal mål 2																
OPERATIONELT MÅL nr. n																
Subtotal mål n																

²⁴

Som beskrevet i 5.3.

OMKOSTNINGER I ALT	kontrakt		1	0,15	3	0,15	3	0,15	3	0,15	3	0,15	3	0,15	16	0,9
---------------------------	----------	--	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	----	-----

8.2. Administrative udgifter

8.2.1. Personaleressourcer antal og type

Stillings- typer	Personale til forvaltning af foranstaltningen ved brug af eksisterende og/eller yderligere ressourcer (antal stillinger/fuldtidsækvivalenter)					
	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Tjenestemænd eller midlertidigt ansatte ²⁵ (XX 01 01)						
A*/AD	1,5	2	2	2	2	2
B*, C*/AST	3	4,5	4,5	4,5	4,5	4,5
Personale, der finansieres ²⁶ over art. XX 01 02	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5
Andet personale, der finansieres ²⁷ over art. XX 01 04/05						
I ALT	5	7	7	7	7	7

8.2.2. Opgavebeskrivelse

- Kontrol med anvendelsen af direktivets bestemmelser, indsamling, analyse og offentliggørelse af oplysninger om lagre, inspektioner/revisioner af medlemsstaternes lagre og beredskabsordninger, procedurer og overtrædelser.
- Forberedelse, afholdelse og opfølgning af møder i koordinationsgruppen og udvalget (udvalgsprocedure).
- I tilfælde af forstyrrelse samordning af medlemsstaternes foranstaltninger i samarbejde med Det Internationale Energiagentur.

8.2.3. Kilde til personaleressourcer (vedtægtsomfattede)

(Hvis der er tale om mere end én kilde, angives antal stillinger fra hver kilde)

- Stillinger, der i øjeblikket er afsat til forvaltningen af programmet, og som skal erstattes eller forlænges
- 3,5 FTÆ er allerede afsat til udførelse af opgaver i forbindelse med det gældende direktiv.
- Stillinger, der er forhåndsallokeret i forbindelse med APS/FBF-proceduren for år n

²⁵ Udgifter, der IKKE er medtaget i referencebeløbet.

²⁶ Udgifter, der IKKE er medtaget i referencebeløbet.

²⁷ Udgifter, der er medtaget i referencebeløbet.

- x Stillinger, hvorom der skal ansøges i forbindelse med den næste APS/FBF-procedure
- Der vil blive søgt om 3,5 nye FTÆ til udførelse af supplerende opgaver som følge af direktivforslaget: 1,5 FTÆ fra 2010 og yderligere 2 FTÆ fra 2011.
- Stillinger, som skal omfordeles under anvendelse af eksisterende ressourcer inden for den pågældende tjeneste (intern omfordeling)
- Stillinger, der er nødvendige i år n, men ikke er forudset i APS/FBF-proceduren for det pågældende år

8.2.4. Andre administrative udgifter, der er medtaget i referencebeløbet (XX 01 04/05 - udgifter til administrativ forvaltning)

i mio. EUR (3 decimaler)

Budgetpost (nr. og betegnelse)	2010	2011	2012	2013	2014	2015 ff.	I ALT
1. Teknisk og administrativ bistand (herunder personaleudgifter)							
Forvaltningsorganer ²⁸							
Anden teknisk og administrativ Bistand							
- intern							
- ekstern		0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,05
Teknisk og administrativ bistand i alt		0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,05

8.2.5. Udgifter til personaleressourcer og dermed forbundne udgifter, der ikke er medtaget i referencebeløbet

i mio. EUR (3 decimaler)

Arten af personaleressourcer	2010	2011	2012	2013	2014	2015 ff.
Tjenestemænd og midlertidigt ansatte (XX 01 01)	0,549	0,793	0,793	0,793	0,793	0,793
Personale finansieret over artikel XX 01 02 (hjelpeansatte, nationale eksperter, kontraktansatte osv.) (oplys budgetpost)	0,036	0,036	0,036	0,036	0,036	0,036
Samlede udgifter til personaleressourcer og dermed forbundne udgifter (IKKE medtaget i referencebeløbet)	0,585	0,829	0,829	0,829	0,829	0,829

²⁸ Der skal henvises til den specifikke finansieringsoversigt for det eller de pågældende forvaltningsorganer.

Beregning – Tjenestemænd og midlertidigt ansatte

Der henvises om fornødent til punkt 8.2.1.

År n: 4,5 tjenestemænd (122 000 EUR/tjenestemand/år)

År n+1 ff.: 6,5 tjenestemænd (122 000 EUR/tjenestemand/år)

Beregning – Personale finansieret over artikel XX 01 02

Der henvises om fornødent til punkt 8.2.1.

0,5 national ekspert (73 000 EUR/national ekspert/år)

8.2.6. Øvrige administrative udgifter, der ikke er medtaget i referencebeløbet

i mio. EUR (3 decimaler)

	2010	2011	2012	2013	2014	2015 ff.	I ALT
XX 01 02 11 01 – Tjenesterejser							
XX 01 02 11 02 – Møder og konferencer							
XX 01 02 11 03 – Udvalg ²⁹		0,07	0,07	0,07	0,07	0,07	0,35
XX 01 02 11 04 – Undersøgelser og høringer							
XX 01 02 11 05 - Informationssystemer							
2. Andre forvaltningsudgifter i alt (XX 01 02 11)		0,07	0,07	0,07	0,07	0,07	0,35
3. Andre udgifter af administrativ karakter (angiv hvilke, herunder budgetpost)							
Administrative udgifter i alt, undtagen udgifter til personaleressourcer og dermed forbundne udgifter (IKKE medtaget i referencebeløbet)							

Beregning - Øvrige administrative udgifter, der ikke er medtaget i referencebeløbet

Der er fastsat 4 udvalgsmøder om året med 27 delegerede og en gennemsnitsudgift på 650 EUR/delegeret/møde: $4 \times 27 \times 650 = 70\ 200$ EUR/år

Personale- og administrationsbehovene dækkes inden for den bevilling, der kan tildeles det forvaltende generaldirektorat i forbindelse med den årlige budgetfordeling på baggrund af de nuværende ressourcemæssige begrænsninger.

²⁹ Koordinationssgruppe og udvalg (udvalgsprocedure) i henhold til direktivforslaget.